

AUS MIGRATÒRIES

Dossier

Direcció **Rafa Palomares i Maribel Bayona**

Text **Rafa Palomares**

Producció **teatro de lo inestable**

"Des de sempre, les papallones i les oronetes i els flamencs volen fugint del fred, any rere any, i naden les balenes a la recerca d'una altra mar i els salmons i les truites a la recerca dels seus rius. Ells viatgen milers de llegües, pels lliures camins de l'aire i de l'aigua. No són lliures, en canvi, els camins de l'èxode humà."

Una traducció de "Los emigrantes, ahora" d'Eduardo Galeano

Sinopsi

"Des de sempre, les papallones i les oronetes i els flamencs volen fugint del fred, any rere any, i naden les balenes a la recerca d'una altra mar i els salmons i les truites a la recerca dels seus rius. Ells viatgen milers de llegües, pels lliures camins de l'aire i de l'aigua. No són lliures, en canvi, els camins de l'èxode humà."

Una traducció de "Los emigrantes, ahora" d'Eduardo Galeano

Equip artístic

Direcció: Maribel Bayona i Rafa Palomares

Text: Rafa Palomares

Interpretació: Maribel Bayona, Alejandra Mandli, Juan Andrés González i Arantxa Pastor

Música: Vickyleaks

Audiovisual: Aurora Diago

Espai escènic: Los Reyes del Mambo

Disseny d'il·luminació: Mireia Parreño

Vestuari: Kika Garcelán

Assessorament lingüístic: Rosa Busó

Disseny gràfic: Casmiclab

Producció i comunicació: César Buitrago, Iván Jorge, Jacobo Pallarés, Esther Pedrós i Marta Rubio

Metàfora

Els ocells migradors canvien de lloc per a assegurar la vida de les seues cries, pel principi més essencial de la vida, la pervivència, l'aliment propi i el dels seus. De la mateixa manera, les persones emigren per pura necessitat, per pura pobresa. No obstant això, la riquesa produeix per excés altres ocells migradors que viatgen per l'ambició desmesurada, per pura cobdícia, convertint-se en una espècie d'exiliats econòmics de tristes i ridícules figures. L'aporofòbia és el vertader racisme del capitalisme, però eixe mateix capitalisme condemna a gàbies d'or a alguns dels més insignes en l'ordre social.

Els diners, vertader déu del món, dicten una realitat cruel, tirànica, deshumanitzada, que tracta pitjor a les persones que a qualsevol ocell migrador, als quals protegeix i dels quals celebra la seua diversitat. Es tracta d'una realitat aclaparadora, impossible de revertir, però injusta, terriblement injusta si ens importa la humanitat. La utopia és acabar amb l'aporofòbia i que decaïguen les fronteres també per a les persones.

A més, no casualment, la protagonista és una dona de les tradicionalment invisibilitzades pel seu origen i el seu ofici, una dona anònima que ha oferit la seua cura als altres i que ha col·laborat amb el seu treball a la construcció d'una societat i d'un país millors, fins i tot eixint a l'estranger per a tirar endavant i ajudar als que quedaven ací. Enfront d'ella, les figures masculines d'homes cèlebres, que marxen a l'estranger moguts per la cobdícia, per la insolidaritat, que, així i tot, resulten referents per a una part de la societat.

Relat

Angelines, la mare de l'autor, és un exemple d'eixes aus mogudes per la necessitat. Ella va deixar el poble per servir a la ciutat amb 14 anys i després va viatjar a Suïssa amb 16 anys fugint de l'esclavitud, la que imposava l'Espanya dels 50: una explotació infantil amb jornades de 17 hores i 29 dies d'escola a l'any, en mans de mestres que maltractaven als i a les pobres. La seua il·lusió era tirar endavant, tornar i comprar-se una casa, tindre una família, estimar i ser estimada. Després d'eixos sis mesos i el seu posterior viatge a França per quasi any i mig tenia 30000 pessetes i es va comprar l'aixovar, era el que s'havia de fer en aquells dies. De la seua estada de sis anys a França, ja casada i vivint en un pis de 25 metres quadrats a Avinyó, va tornar amb un pis pagat a Benimaclet de 460000 pessetes, amb 300000 per a moblar-lo al seu gust i amb un fill. Durant eixe temps va fer tasques de neteja, de cuina, de servitud, agrícoles, de cura de xiquets i ancians.

Durant la seua primera joventut va conèixer la democràcia a l'estranger, va confirmar la seua falta greu d'audició, va aprendre francès amb fotonovelles romàntiques, va plorar l'absència d'un pare, va viure les segones núpcies de la seua mare i el naixement de tres nous germans, als qui sempre va entendre que havia d'ajudar amb els seus diners des de la distància.

Amb 20 anys, ja casada, torna a la França del 68, és mare i torna per a eixir d'una depressió que començava a aguditzar-se. Angelines mai ha parlat malament dels francesos, tampoc dels immigrants que hui conviuen amb ella a Espanya, de vegades sí que ho fa dels qui volen i fugen per raons de molts diners.

Dramatúrgia

Sobre els diàlegs que mantenen els personatges que fan avançar el relat dels anys 60 i 70 se superposa una narració en tercera persona a diverses veus, amb diferents informacions: aclariments, explicacions d'ellipsis, algun judici de valor. Esta veu és la de l'autor, que es fa present com a investigador, creador del relat, director d'escena i dramaturgista.

Intercalades s'ofereixen imatges actuals, els vídeos que mostren eixes situacions de determinats famosos en el moment del seu acomiadament d'Espanya i els monòlegs d'estos personatges en eixos moments.

Espacialment, a més, s'ofereix dos plànols, un és el de la memòria, el del passat, que s'ofereix en diagonal al públic; i un altre, el del present, el de l'actualitat, que s'ofereix frontal al públic.

La música, la il·luminació i l'audiovisual creen una atmosfera poètica unes vegades, altres ofereixen estadístiques i altres dades objectives, o ens traslladen a diferents ciutats i temps.

La crítica i la premsa diuen...

"Las crónicas históricas y los libros de texto se edifican a base de acontecimientos grandilocuentes y líderes de distintos pelajes y destinos. Frente a estas narrativas de la convulsión, se encuentran las intrahistorias, las fábulas íntimas, las voces anónimas de quienes recorren sus caminos vitales en los márgenes de los sucesos célebres. Es en uno de esos relatos silenciosos donde se despliega el universo de Aus Migratòries". [Huir de la miseria, alabar a El Rubius y otras pequeñas historias universales](#) de Lucía Márquez, Culturplaza

"Ninguna escena tiene desperdicio porque lo que podría ser un drama rezuma optimismo y simpatía. Nada de revolcarse en el sufrimiento, para qué si es inherente a la situación del emigrante que busca una vida mejor. El tono cómico recorre el texto y la vida de Angelines es una aventura donde ella elige, con lo cual es un canto convincente a la superación personal... Gracias a Rafa Palomares por este trabajo tan bello, tan perfecto, con tanta sustancia y tan rotundo. Inolvidable. Además de un aviso desde la memoria personal para un futuro mejor". [AUS MIGRATÒRIES DE TEATRO DE LO INESTABLE](#) de José Vicente Peiró, Red escénica

"Amb la peça número quaranta de la companyia, Teatro de lo inestable estrena el seu últim muntatge de la mà de Rafa Palomares amb una creació que, a partir del relat de l'emigració, reflexiona sobre la cobdícia i l'ambició desmesurada pels diners". [Espai Inestable reflexiona sobre el relat de l'emigració amb les seues 'Aus'](#), Culturplaza

"Espacio Inestable reflexiona sobre el viaje del migrante en «Aus migratòries», su nueva producción, documentada a partir de las voces de los españoles que migraron a partir de la década de los 60 a países como Francia, Suiza, Alemania o diversas ciudades del territorio nacional. Rafa Palomares es el autor de esta obra y dirige junto a Maribel Bayona. [La memoria de los migrantes españoles toma Espacio Inestable](#) de Carla Melchor, Levante

El público dice...

"Una peça maravillosa. Una delicia".

Inés

"Gracias por ofrecernos este viaje de ida y vuelta tan entrañable y sincero. Enhorabuena a toda la bandada de aves".

Carmela

"Me ha encantado. Una visión realista y humana de lo que se vivió en la España de nuestro pasado y, desgraciadamente, en la actualidad en tantas zonas del mundo. Como los pájaros que migran, todos queremos ser un grupo, pero libres".

Ana

"Vale mucho la pena ir a verla, se pasa un rato muy bueno y trae recuerdos a casi todo el mundo".

Ángeles

Rider tècnic

IL·LUMINACIÓ

bud PC LED 100w amb visera i portafiltre

bud PC DTS 500w amb visera i portafiltre

10ud PC Lampo 1000w amb visera i portafiltre

12ud Recorte ETC Source Force Junior 575w 50° amb portafiltre

bud Recorte 750w amb portafiltre

2 Estructures calle de 2m

Consola d'il·luminació programable LT PICCOLO II 24

SO

Taula de mesclat AMX 1624 USB

2 Monitors

AUDIOVISUAL

Pantalla Gobelin

Projector Wimius T6 3500 lumens

Cable HDMI

Mac Pro

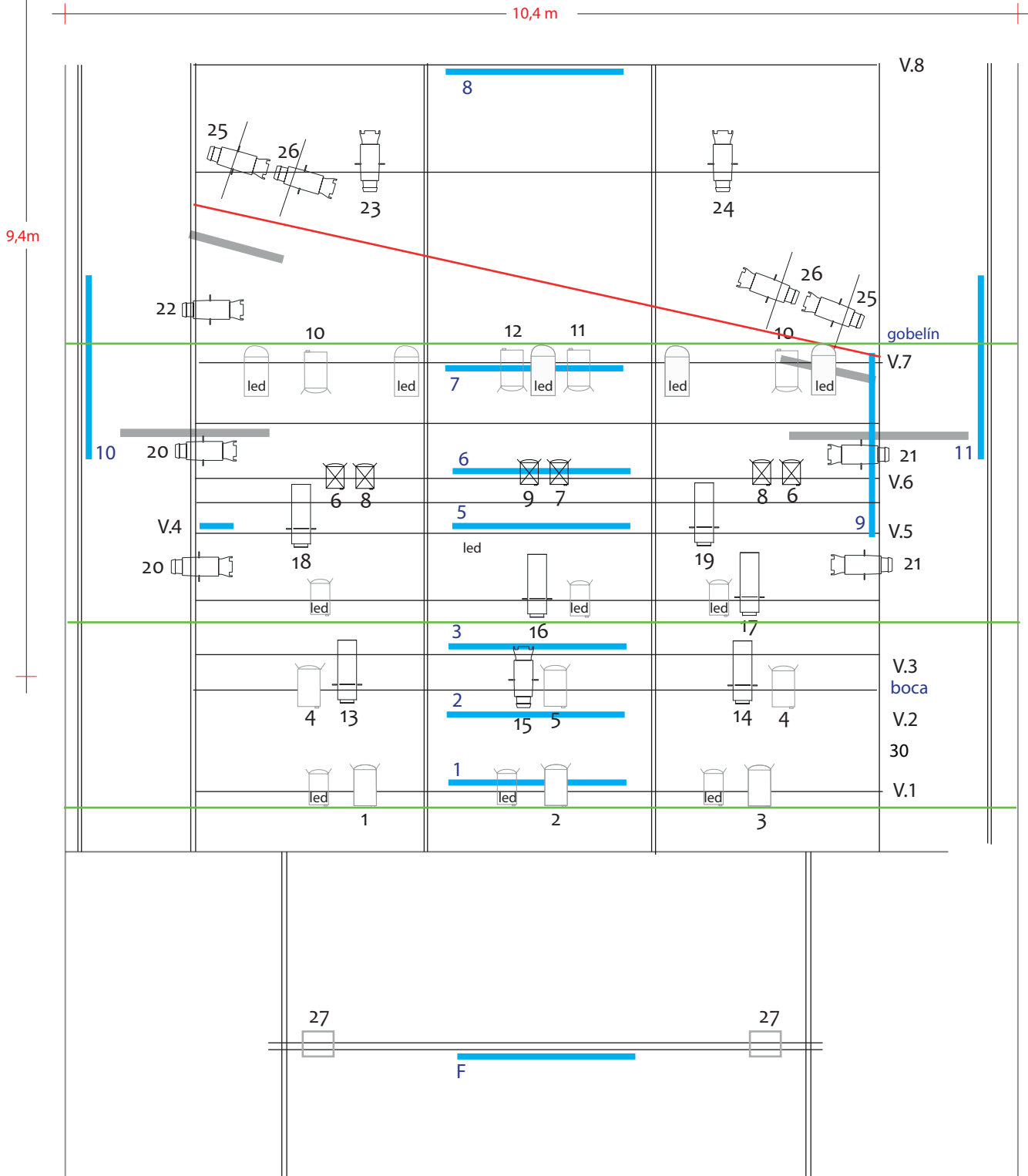
Adaptador per a Mac Pro

MAQUINÀRIA

Aforamiento amb potes de tela; 4ud (mínim 2ud)

Peses per a gobelin (mínim bud)

- 6 PC LED 100w con visera y portafiltro.
- 6 PC DTS 500w con visera y portafiltro.
- 10 PC Lampo 1000w con visera y portafiltro.
- 12 Recorte ETC Source Force Junior 575w 50° con portafiltro.
- 6 Recorte 750w

Teatro Espai Inestable

AUS MIGRATÒRIES

mireiapagom@gmail.com

En imatges

Àlbum de fotos:

<https://drive.google.com/drive/folders/1u1bIA5Vepnn20-p4mplrLUSl0qk4kno?usp=sharing>

Contacte

Contractació: FRESCULTURA

maria@frescultura.es - María Minaya - 675 637 100

espectaculos@frescultura.es - Roser Pelegri - 640 374 414

TEATRO DE LO INESTABLE

Calle Aparisi i Gujarrro, 7, 46003, Valencia, España

produccion@espacioinestable.com

Tel: 963 919 550

Sobre Teatro de Lo Inestable

Aquest espectacle serà el número quaranta que estrene la companyia des de la seua constitució en 1997 arran del grup de teatre universitari. Teatro de lo inestable, capitanejat per Maribel Bayona, Jacobo Pallarés i Rafa Palomanes, ha mostrat el seu treball en més de 20 ciutats de l'estat espanyol i en diversos països europeus com Itàlia, Alemanya i Noruega.

Els nostres últims espectacles han sigut:

2021 El rastre d'aquella nit

2020 L'Orquestra del Silenci

2019 L'Aniversari

2018 Family(es)

2017 El Acto Más Hermoso Del Mundo

2017 Diarios de Adolescencia

2016 Acosos y Derribos S.L.

